

der bleve ansatte som Præster, at prædike Tydsk, og at Skoleundervisningen ogsaa nærmest kom til at blive tydsk; men, da der imidlertid nu er hengaaet henimod 100 Aar siden den Tid, og man vel derfor kan forudsætte, at den største Deel af Beboerne er det danske Sprog mægtig, ligesom det ogsaa af de Medlemmer, der kjende nærmere til Sagen, er forsikket, at de fleste af Beboerne ikke engang forstaae Tydsk, har man troet, at det var paa Tiden for Regjeringen at træffe Foranstaltning til, at det danske Sprog blev Hovedsprog baade i Kirken og Skolen. At optage Noget derom i Loven, har man imidlertid hverken anseet for passende eller nødvendigt, men man har troet at burde henlede Regjeringens Opmærksomhed derpaa.

Hvad den sidste Paragraph angaaer, at „de lovbestaaende Afgifter og Omkostninger ved Overdragelsen af Coloniesteder til Eiendom udrædes af vedkommende Fæstere, dog at der for Skjødernes Thinglæsning kun bliver at erlægge de for Thinglæsning af Fæstebreve bestemte Retsgebyrer“, har der i Udvalget været Tvivl, om ikke de Omkostninger, som saaledes ville blive at udrede af vedkommende Beboere, kunde blive temmelig betydelige i Forhold til, at de i Almindelighed ere fattige; men man har dog troet, at, naar Afgiften til stemplet Papir til Overdragelsesdocumenterne bliver indskrænket til det Beløb, som efter den almindelige Lov finder Sted for de Fæstere, som første Gang erhverve Eiendom, kunde Udgiften ikke antages at være uoverkommelig for de Vedkommende, i Særdeleshed hvis det Forslag, som Udvalget har tilladt sig at fremsætte om, at Renten af Kjøbesummen ikke skulde erlægges i det første Aar, i hvilket disse Omkostninger blive at udrede, bliver antaget. Der kunde vel ogsaa i denne Henseende bemærkes, at det i Almindelighed ikke vilde være rigtigt at betage Retsbetjentene de Indtægter, de have, ved Retsættelse af Thinglæsningsgebyrerne; men, da Thinglæsningsgebyrerne i dette Tilfælde, selv om de beregnedes som for fuld Eiendoms Overdragelse, vilde blive meget ubetydelige, har Udvalget ikke fundet Anledning til for denne Gang at gjøre nogen yderligere Indstilling i den Henseende.

Finansministeren: Hvad Udvalgets fire første Endringsforslag angaaer, ville de, som det ogsaa af den ærede Ordførers Foredrag idag fremgaaer, kun være at betragte som Redaktionsforandringer. Jeg tilstaaer, at jeg for mit Vedkommende har ikke kunnet ganske overbevise mig om deres Nødvendighed; jeg troer, at Meningen tilstrækkeligt fremgaaer af selve Lovforslaget, og navnlig troer jeg, at det er aldeles tilstrækkeligt betegnet, at det kun er Vedkommendes Enke, saalænge hun sidder i Enkestand, der skal kunne tilkomme de Retsligheder, som i Lovforslaget nævnes, — naar der staaer: „første Erhverver og hans Enke;“ thi i det Dieblisk Enken gifter sig igjen, da er hun naturligviis ikke mere hans Enke. Men det er iøvrigt Noget, som jeg ganske kan henstille; det er for Regjeringen temmelig uden Forskjel, enten den ene eller den anden Redaction maatte antages, og, finder man, at Udvalgets er bestemtere, kan der jo ikke være Noget derimod at erindre. Hvad Endringsforslagene under Nr. 5 og 6 angaaer, da ere de vistnok noget mere end blotte Redaktionsforandringer, de ere virkelige Forandringer, men, da de tildeels ere i Vedkommendes Faveur, skjønner jeg ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at antage disse Forslag. — Hvad Endringsforslaget til § 7 angaaer, har den ærede Ordfører idag tydeligere, end det af Betænkningen fremgaaer, fremhævet, at dette Forslag ikke ganske vil fyldestgjøre den strenge Retsfordring, man har villet søge hos det Par Colonister, som ikke for Dieblisket have Forpligtelse til at overtage deres Fæstesteder til Selveiendom, og, vil man altsaa gaae ud fra den strenge Retsfordring, da vil Udvalgets Forslag ikke kunne antages. Jeg troer imidlertid, hvad ogsaa den ærede Ordførers Foredrag synes at bekræfte, at der ikke kan være Tale om nogen stricte Retsfordring for de Vedkommende, hvorimod det vel kan indrømmes, at der kan være Anledning til at vise en yderligere Lempelse mod det Par Colonister, end der i Lovforslaget er tiltænkt. Jeg kan derfor ikke have Noget at erindre imod, at ogsaa det under Nr. 7 gjorte Endringsforslag antages.